

Heinrich Rahn

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ I.U.D. & Prof. Ad Exequias, Quae Matronae honestissimae Annae Hagemesters Dn. Marci Schmides, relictæ viduæ Hodie ... parantur, Omnes omnium ordinum Cives Academicos studiose invitat

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777524228>

Druck Freier Zugang

Rahne, H.,
in A. Hagemeister,
uxor. M. Schmid.

R. 1651.

79.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICUS RASPE/

J. U. D. & Prof.

Ad Exequias,

Quæ

Matronæ honestissimæ

ANNÆ Hagemeisters

DN. MARCI SCHMIDES,

relictæ viduæ

Hodie ad horam primam parantur,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos
studiosè invitatur.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. LI.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to fading and staining.

Eranni nunc est : quo
nullum facundius aliud , nul-
lum salubrius , nullum pul-
chrum magis est tempus.

*Omnia nunc florent, nunc est no-
va temporis aetas:*

Et nova de gravido palmite gemma tumet.

Et modò formatis operitur frondibus arbor,

Prodit & in summum seminis herba solum.

Et tepidum volucres concentibus aëra mulcent:

Ludit & in pratis luxuriatq; pecus.

Nunc blandi soles, ignotaq; prodit hirundo

Et luteum celsâ sub trabe figit opus.

Quicquid hiberno fidere exaruerat, jam suc-
cum & vires recipit: quæ velut mortua frigore
hactenus, novo tepore revocantur in vitam.
Nunc & fluctus cum litoribus, & nubes cum So-
le, & venti cum aëre, & terra cum stirpibus, &
stirpes cum oculis in gratiam redeunt. Veteres
Mercurium cum palingenesiæ Deum crederent,
Veri quoq; præesse voluerunt, quod revera, ut
antiquus Poëta cecinit, VER RENATUS ORBIS
A 2 est.

est. Sed ut ver aliis natale sit, homini non mortuale esse non potest, qui nunquam procul abest à morte. Nempe post plura hæcenus ducta funera, & hodieq; ad lugubria redeundum, & pienssimæ matronæ eundum exequias. Ea est ANNA Hagemesters / quæ d. XXIX. Aprilis è vita decessit. Nata est anno Christi 1584. d. XV. Junij Gustrovij Patre viro Clarissimo & doctissimo Dn GEORGIO HAGEMEISTERO, qui vivens vidensq; illustrissimo Duci Mecklenburgico ULRICO à Secretis Camerae olim, & Oeconomus Ecclesiarum Gustroviensium summa cum laude fuit. Matrem habuit REGINAM Krügers / fœminam ornatissimam. Avus paternus ei fuit LAURENTIUS Hagemester / civis Butzoviensis; maternus JOANNES Krüger / civis Gustroviensis, Viri integerrimi. Aviam paternam sortita fuit MARGARETAM Penkms; maternam verò ANNAM Leppins / fœminas præstantissimas. In parentum sinu ita adolevit à prima inde infantia, ut nihil meditari ac discere, nihil agere ac designare unquam videretur, quod aut indignum ac alienum ejus sexu, aut per se parum probum atq; honestum esset. Pietatem cum primis & pudicitiam imbibit atq; addidit, quippe quas fundamenta reliquarum virtutum non immerito existimabat. Nam quæ perfe-

perfecta virtus esse potest, unde pietas abest? Nec quidquam in virgine magis requiritur, quam studium pudoris. Cum esset.

Jam matura viro, jam plenis nubilis annis petita est in matrimonium à Spectatissimo DN. MARCO SCHMIDIO Senatore Gustroviensi, cui etiam anno 1609. d. 2. Maji cum consensu matris, patre jam morte functo, tradita est. Mater facta fuit unius prolis nempe virilis quæ verò tenera statim obiit. Mortuo dehinc amantissimo Conjuge, quod anno 1626. accidit, ita semper in ædibus fratris Dn. GEORGII HAGEMEISTERI Senatoris apud nos quondam gravissimi degit vitam, ut quod exemplar viduæ alibi descripsit formavitq; Apostolus, id ipsa re & facto exprimeret. Die XXIX. Aprilis circa quintam matutinam catharro suffocativo præter spem corripit cæpta est. Et quamvis auxilia Medicorum diligenter adhiberentur, iis tamen profici nihil potuit. Usq; adeo non semper in Medico est, ut levetur æger, cum plus omni arte sapius malum valeat. Quod cum ipsa quoq; animadverteret, & fatalem sibi terminum non obscure deprehenderet, ad piam migrationem, sicut decebat faminam ab ineunte ætate Christianæ religionis præceptis imbutam, accinxit. Mature se, die ut vocant Viridium, SS. Dominicæ cenæ usur-

patione ad beatum obitum, si ita videretur Deo, præparavit, & deinde omne propemodum tempus piis cogitationibus precibusque consumsit; Ac sane tantum abfuit, ut metueret mortem, ut eam potius exoptaret: eam nihil aliud statuens, quàm initium novæ atq; æternæ vitæ, & quendam ingressum ac aditum in divinitatem. Cujus quidem voti potita est d. 29. Aprilis, sicut dixim^o, cùm circa nonam antemeridianâ beatissimâ morte inter medias preces resolveretur. Vixit annos septem & sexaginta, quæ nunc admodum grandis senectus est. Nam quota pars istum terminum hodie vivendo attingit? Itaque ejus iste obitus non multum aliter comparatus videtur, quam se lucerna habet, aut tæda etiam, quæ ubi nihil adest amplius, quod flammam alat, extingui solet & deflagrare. Itaque sicuti mortes juvenum luctuosiores sunt & magis acerbi: ita senum naturales videntur quodammodo, & plus exempli relinquere, quàm doloris. Gratulemur ei suam felicitatem; & nos agamus nostras partes, demusque operam, ut inoffenso pede veniamus ad metam, Illa nunc abiit, quò nos omnes contendimus, & consequuta præmium est, pro quo adhuc desudamus & currimus. Hactenus quidem vita ejus abscondita est cum Christo in DEO: ubi verò Christus illius pariter & nostrum omnium

omnium vita apparuerit, & corpus, quod iuxta
curiæ cœlestis stylum dormit in terræ pulvere, sus-
citaturn ex eo animæ redunierit; tunc & Ipsa
conspicua cum Illo apparebit in gloria: & totus
homo instar solis resplendescens ad perfectam
æternæ beatitudinis possessionem admittetur;
ubi inebriabitur pinguedine domûs cœlestis, &
de torrente deliciarum bibet, ubi cum Ecclesia
triumphante, cum Angelis & Archangelis, cum
thronis & dominationibus cumque omni mili-
tia cœlestis exercitûs hymnum gloriæ æternum
aterno DEO canet. Plutarchus ille, homo qui-
dem à nostra fide alienus, uxorem tamen super
morte Filiæ solaturus, hoc illi argumentum,
Christianis etiam commune, inculcavit: *ἐκείνη δ'
εἰς τὸ ἄλυτον ἦκασα, λυπεῖν ὑμᾶς ἐδίδου* illa verò cum jam
eò venerit ubi nullus est dolori locus, nihil no-
stro opus habet dolore. Quod ille incertâ spe
sibi & uxori persuadere conatus fuit, id longè
pluris apud cognatos & propinquos Defunctæ
valiturum confido, qui certiori S. literarum fun-
damento innixi, suam in locum verè *ἄλυτον* per-
venisse, atque perversos seculi mores cum latif-
sima Beatorum atque ipsius CHRISTI socie-
tate permutasse exactè norunt: ut verè hæc *Χρύ-
σα Καλκείων* dici mereantur, quique porrò luge-
re Eam institerint, nihil agere videantur aliud,
quàm

quàm invidere portum maris tempestatibus ja-
ctato. Optimum acquiescere in DEI voluntate,
& ferre æquo animo, quod nullo aut consilio aut
arte mutare licet. Nec vellet Macaritis nostra qui-
dem, si hoc posset maximè; multò beatius existi-
mans, in sancta illa supernaque Hierusalem ci-
vem esse, quàm reverti eò & ibi iterum degere,
ubi luctus, & ultrices posuere cubilia curæ, Pal-
lentesq; habitant morbi, tristisq; senectus.

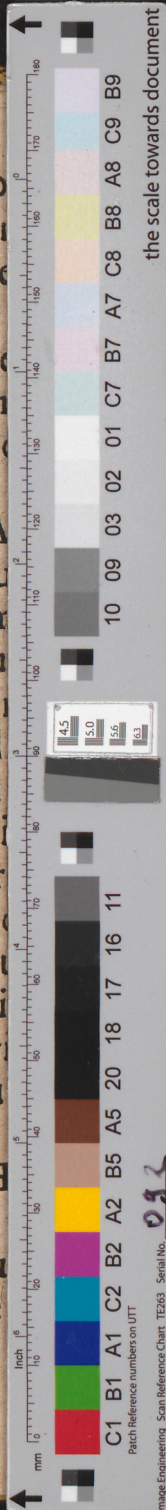
Cum igitur Ejus corpus hodie horâ primâ po-
meridianâ Christiano more sepeliendum sit, ve-
strum erit, CIVES Academici, exequias frequen-
tes celebrare. Quod genus officij quo majorem
pietatis laudem habet, eò prolixius præstandum
existimabitis. P. P. ad d. II. Maij anno recupe-
rata gratiæ clo Ioc LI.

*Conventus fiet in aede B. Virgini sacrâ,
ad horam primam.*

omnium vita apparuerit, & co
curiæ cœlestis stylum dormit in
scitarum ex eo animæ redunio
conspicua cum Illo apparebit
homô instar solis resplendescet
æternæ beatitudinis possessione
ubi inebriabitur pinguedine de
de torrente deliciarum bibet,
triumphante, cum Angelis & A
thronis & dominationibus cu
tia cœlestis exercitûs hymnum
æterno DEO canet. Plutarchu
dem à nostra fide alienus, uxori
morte Filiæ solaturus, hoc il
Christianis etiam commune, i
εις τὸ ἄλυτον ἤκαστε, λυπεῖν ὑμᾶς ἔδωται
cò venerit ubi nullus est dolor
stro opus habet dolore. Quo
sibi & uxori persuadere conatu
pluris apud cognatos & propi
valiturum confido, qui certiori
damento innixi, suam in locu
venisse, atque perversos seculi
sima Beatorum atque ipsius CH
te permutasse exactè norunt:
σα Καλκείων dici mereantur, qu
re Eam institerint, nihil agere

d juxta
vere, su
& Ipsa
& totus
fectam
retur. :
estis, &
Ecclesia
s, cum
ni mili
ternum
no qui
n super
ntum,
ἐκείνη δ
um jam
ihil no
rtâ spe
longè
functæ
m fun
pon per
n latif
ocieta
æc χρύ
luge
aliud,
quàm